

هەندیک بیرەوهریی خۆم

ئەم کەسایەتییانە ی بۆکانم چۆن دیون؟ (بەشی ۴)

۱۲. سوارە ی ئیلخانی زادە:

کاک سوارە سێ چوار سالتیک لە من گەورەتر بوو. کاتێ کە نەخۆش کەوت و بۆ ماوەی سێ سأل لە جیگەدا مایەو هەموو کەس لە بۆکان باسی نەخۆشییە گرانەکیان دەکرد بەلام من تا کاتێ کە لە نەخۆشییەکە هەلنەستابوو و بۆ درێژە ی خویندن نەگەر ابو و هەبیرستانی بۆکان، نەمدەناسی. ئەگەر هەلە نەکەم، پۆلی یەکەم یا دوو هەمی دەبیرستان بووم کە گەر ایەو سەر دەرس و خویندەنەکی و بووین بە هاو پۆلی یەکتەر. هەموومان لە قوتابخانەدا بە "کاک سوار" بانگمان دەکرد و دواتر لە تارانیش کە دەمدیت هەروام بانگ دەکرد، ئیستاش پێم خۆشە هەر بە کاک سوار ی ناو بەرم.

هاو پۆلەکانی ئەودەمی خۆم باش لەبیر نین کێ بوون، بەلام بێگومان کاک حەسەن ئەیوب زادە، کاک عەزیز محەممەدی، کاک خالید ئیلخانی زادە (موهتەدی)، کاک باقی یا کاک رەئوفی زیایی، کاک جەغەر عەلیار و کاک تاهیر و کاک نادری ئیلخانی زادە هەبوون. و ابزانم خالۆزاکانم کاک موتەللیب و کاک رەحمان محەممەدیان لە پۆلی ئیمەدا نەبوون و لە دەبیرستانی کەشاومرزی دەیانخویند. لە مامۆستاکان، تەنیا نەمر سەید عەبدوڵلا کازمی و کاک حەبیبوڵلا تابانیم لەبیر ماون.

کاک سوار زۆر لە ئیمە زیاتری دەزانی و بە تایبەت لە دەرسی ئینشا دا کەس دەسکی لەدوو نەدەکرد. هەمیشە نمرە ی ۲۰ بوو. جارێک کاکم ئینشایەکی بۆ نووسیم کە باسی مالتیکی هەژار بوو لە زستاندا. ئاغای تابانی ۲۰ ی بە منیش دا، نمرەیکە کە هەمیشە هی کاک سوار بوو! دیارە ئەگەر بیانگوتایە دانیشە ئینشایەکی دیکە ی وەک ئەو بنووسەو، و هەا لە قور دەچەقیم بە تر اکتوری فیرگوسنیش نەیمە دەرهو!

کاک سوار ئەو دەم دوو دار شەقە ی لە بن باغەلدا بوو؛ هەموو رۆژێک بەیانی و دوای نیوەرۆ لە مالتی خۆیانەو، کە نزیک مالتی قاسم ئاغا و لە دەرمو ی شاری بوو، دەهاتە سەر قەلای سەردار کە دەبیرستانی پەهلەوی لەوئ هەلکەوتبوو. ئیستاش پێم سەیرە کەسێک دوای سێ سأل نەخۆشیی چۆن رۆژی دووجار بە دوو دار شەقە ی بن باغەلەو بەو قەلای بەرزەدا هەلەگەرا ئەویش بە زستان و بەفر و بەستەلەک!

وابزانم یەک دوو سالتیک لەگەل ئیمە لە بۆکان دەرسی خویند و ئەمجار چوو بۆ تەوریز، هەر لەویش دیپلۆمی وەرگرت، پاشان لە زانستگە ی تاران ریشتە ی حقوق وەرگیرا و چوو بۆ ئەوئ. لەو ماوەیە ی و لە تاران و تەوریز بوو سالتی یەک دووجار دەهاتەو بۆکان و گەلێک رۆژان سەردانی دووکانی کاکمی دەکرد. کاکم کتیب فرۆشیی هەبوو و مامۆستا و قوتابی و خویندکاری بۆکانی هەموویان سەری دووکانەکیان دەدا و هەمیشە بازاری قسە و باس لەوئ گەرم بوو. باسی سەرەکیش هەر شیعەر بوو رەنگە لەبەر ئەو ی کاکم خۆی شاعیر بوو و چەمکی شیعری نوێی هینابوو بۆکان و رۆژەلاتی

کوردستان و به چهند سال پیش ئهوهی کاک سوار و کاک فاتیح و کاک عهلی حهسه‌نیانی شیعره نوئ
بلین، ئه شیعره نوئی فارسی دهگوت و له گوڤارمکانی تاراندا چاپی دهکردن؛ کهم و زور هاوکات
لهگهل ئه سئ کهسهش شیعره نوئی کوردی له رۆژنامه‌ی "کوردستان" ی چاپی تاران دا بلاو
دهکردهوه. ئیستا بهداخهوه هه‌موو ئه‌و راستیی به‌لگه‌دارانه ده‌کرین به‌ژیر لچه‌وه و له یادی پیش‌مه‌وانی
شیعره نوئی کوردی رۆژمه‌لاتی کوردستاندا ته‌نیا ناوی ئه‌و سئ کهسه‌ دینن، وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌فایه‌ک
هه‌ر نه‌بووئیت. ئیمه‌ چهند زالمین!

کاک سوارم له ده‌مه‌وه‌ی بوکان کاتیک بینی که له هاوینی سالی ۱۳۴۲ دا له بوکانیان ته‌بعید کردم و
ناردیانه شاری ئه‌راک، ئینجا دوا‌ی دوو سال له ۱۳۴۴ دا راگو‌یزراره 'شه‌ره‌ی ره‌ی' له نزیک تاران،
رۆژانه له گوندی ده‌ولت نابادی نیوان ره‌ی و تاران کارم ده‌کرد به‌لام مالم له تاران بوو.

هه‌وایی مائی نه‌م "حاجی رحمان ئاغای موه‌ته‌دی" م له کاکم بیستبوو که ده‌یگوت لاوان و
خویندکارانی کورد رۆژانی جومه‌ له‌وئ گو‌ده‌بنه‌وه، شیعره نوئی کوردی ده‌خویننه‌وه و هه‌لیده‌سه‌نگینن.
جاریک له‌گهل خالم نه‌م حاجی هه‌مه‌ره‌شید محه‌مه‌دیان چووم بو مائی حاجی رحمان ئاغای کاک
سه‌لاخو‌ددینی کوری حاجی رحمان ئاغای به‌ میهره‌بانی وه‌ریگرتم و ئیجازه‌ی پیدام جاری دیکه‌ش
سه‌ردانیان بکه‌م؛ چیرۆکی "نان و فیشه‌ک" و چیرۆکیکی دیکه‌شی پیدام بیخوینمه‌وه. خویندمنه‌وه و بویم
بردنه‌وه به‌لام پئی نه‌گوتم نووسه‌ره‌که‌ی کئییه، منیش ئه‌لف و بئی سیاسه‌ت فیر ببووم و پرسیری و ام
لینه‌ده‌کرد. دره‌نگتر زانیم خۆی نووسیوونی.

وابزانم هه‌ر ئه‌و جاره یا جاری دواتر له‌مائی حاجی رحمان ئاغای چاوم به‌ کاک سوار کهوت. ناسیاوی
جاران ئه‌مجار بووین به‌ دۆست. که ده‌لیم دۆست و اهه‌یه‌ راست نه‌بیت و باشتر بیت بلیم بووین به‌ قوتابی
و مامۆستا. کاک سوار مامۆستایه‌کی میهره‌بانم بوو که زور شتی له‌سه‌رده‌ست فیر بووم. ده‌چوومه
مالیان و به‌ رووخو‌شییه‌وه وه‌ریده‌گرتم. زوو‌وو مائی ده‌گۆری و ابزانم سه‌ردانی سئ مالم کرد که
هه‌موویان له‌ ده‌وروبه‌ری خیابانی سه‌له‌سه‌بیل و نه‌وایی تاران بوون. کتییکی پیدام به‌ ناوی "سیر
تاریخ" که له ئینگلیزیه‌وه ته‌رجه‌مه‌ کرابوو. کتییه‌که گۆردون چاپ‌د – فه‌یله‌سووف و که‌ونار اناس
و میژوونوسی ناسراوی ئوسته‌ریایی نووسیووی و ئه‌حمه‌د بیه‌مه‌نیش که دواتر له زانکۆی ئه‌ده‌بیاتی
تاران بوو به‌ مامۆستام، وه‌ریگیر ابووه سه‌ر فارسی. کتییه‌که شوینی زۆری له سه‌ر بیر و زیهنم دانا و
بنه‌مایه‌کی ماتریالیستی له هه‌ر‌مدا په‌روه‌رده‌ کرد.

کاک سوار، که خۆی هه‌لگری بی‌ری چه‌پ و پیشکه‌وتنه‌خواز بوو، هه‌وایی ده‌دا له‌گهل ئوسوولی بی‌ری
ماتریالیستی دا ناسیاوم بکات. کتییه‌که‌ی گۆردون چاپ‌د له‌و ده‌گمه‌ن کتییه‌ ماتریالیستیانه بوو که ئه‌وه‌دم
ده‌ست ده‌که‌وت و من وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کم دۆزیبیته‌وه و بوو. ده‌توانم بلیم دوا‌ی کاکم هه‌یج که‌سێک به
را‌ده‌ی کاک سوار یارمه‌تی نه‌داوم له هه‌یتو هه‌وتی سیاسه‌تی بازارییانه دوور بکه‌ومه‌وه و خه‌ریکی
خویندنه‌وه بم. خویندنه‌وه‌ی سیاسی ئه‌وه‌میش له بابه‌تی ته‌یاری چه‌پ دا خولاسه‌ ده‌بووه‌وه.

ئاگام له به‌رنامه‌ی "تاپۆ و بوومه‌لئیل" ی سه‌ر رادیۆی کاک سوار هه‌بوو؛ به‌لام که‌له‌ی گه‌رمی
ئه‌وه‌مه‌مان کوا ئیجازه‌ی ده‌دا گه‌هه‌ری بی‌ری سواره له که‌له‌وای رادیۆ تاراندا بدۆزینه‌وه. هه‌یچکام له
هاویری و دۆسته‌کانم به‌ لای رادیۆی رژیمی شادا نه‌ ده‌رۆیشتن و گو‌ییان نه‌ده‌دایه و له راستیدا هه‌ندیک
شه‌رم و شووره‌یی بوو باسیشی لئوه بکرتیت! کاک سوار یه‌ک دوو جاری پئی گوتم نامه بو به‌رنامه‌که
بنووسم و پرسیار دامه‌زرینم ئه‌ویش وه‌لامم بداته‌وه. به‌لام منی بئ عه‌ق‌لی که‌له‌ گه‌رم نه‌مکرد، له

کاتیکدا نیستا دهرانم سواره چی دنووسی و لهو ههل و مهجه نالهبارهدا چ گهوهریک له قهلهمی دهباری. جاریک له خویم بیست گوتی فلانه پرسیارت که فلانه رۆژ له مائی خویمان لیکردم، له سهر رادیو، له بهرنامهی "تاپۆ و بوومهیل" دا وهلامم دایهوه و ناویشم هینای. دیاره ئهودهه ئهوهه پئی خوش نهبوو لهبهه ئهوهی نرخی کارهکهی سهر رادیویم نهدهزانی و ههر رقم له رادیوکهبوو.

جاریکیان له مالهوه بهرنامهیهکی تاپۆ و بوومهیلی بوخویندمهوه و گوتی ئهگهر قهلهمم ئازاد بوایه، ئوام دنووسی، پاشان ههمان ئهوه بهرنامهیهی بو خویندمهوه که به شیوهیهکی نووسیوو بو رادیوی تۆمار بکات؛ زهوی و ئاسمان جیاوازییان ههجوو! سواره گهلیک لهوه زیاتر بوو و لهوهش زیاتری پئی بوو که له بهرنامه رادیوییهکانیدا دهردهکهوتن.

له سالی ۱۳۵۲ دا گیرام و کاتی له ۱۳۵۴ دا ئازاد کرام، ئیتر چهند مانگیک له بوکان بووم، تا ئهوهی کاک جهلیل گادانی - کاری راست بیست، کاریکی له تهوریز بو دوزیمهوه و له ماوهی نیوان ۱۳۵۴ و ۱۳۵۷ دا لهوی کارم دهکرد. لهو ماوهیه، کاک سوارم نهدیتهوه و ههر لهو ماوهیهشدا بوو که له تاران کۆچی دوایی کرد و من کاتیک ههوالی لهدهستچوونیم بیست، که له ههمایانی بوکان نهسپاردهی خاکیان کردبوو.

یادی کاک سواری مامۆستام به خیر بیست!

